

"De aceea, asemănatu-s-a împărăția cerurilor, omului împărat care a voit să se socotească cu slugile sale. Și, începând să se socotească cu ele, i s-a adus un datornic cu zece mii de talanți. Dar neavând el cu ce să plătească, stăpânul său a poruncit să fie vândut el și femeia și copiii și pe toate câte le are, ca să se plătească. Deci, căzându-i în genunchi, sluga aceea i se închina, zicând: Doamne, îngăduiește-mă și-ți voi plăti ție tot. Iar stăpânul slugii aceleia, milostivindu-se de el, i-a dat drumul și i-a iertat și datoria. Dar, ieșind, sluga aceea a găsit pe unul dintre cei ce slujeau cu el și care-i datora o sută de dinari. Și punând mâna pe el, îl sugruma zicând: Plătește-mi ce ești dator. Deci, căzând cel ce era slugă ca și el, îl ruga zicând: Îngăduiește-mă și îți voi plăti. Iar el nu voia, ci, mergând, l-a aruncat în închisoare, până ce va plăti datoria. Iar ceilalți slugi, văzând deci cele petrecute, s-au întristat foarte și, venind, au spus stăpânului toate cele întâmplare. Atunci, chemându-l stăpânul său îi zise: Slugă vicleană, toată datoria aceea ți-am iertat-o, fiindcă m-ai rugat. Nu se cădea, oare, ca si tu să ai milă de cel împreună slugă cu tine, precum si eu am avut milă de tine? Si mâniindu-se stăpânul lui, l-a dat pe mâna chinuitorilor, până ce-i va plăti toată datoria. Tot așa si Tatăl Meu cel ceresc vă va face vouă, dacă nu veți ierta - fiecare fratelui său - din inimile voastre. "

Matei 18, 23-35

Dacă fiecare criză este o judecată, fiecare încercare poate fi considerată o socoteală. Încercarea poate fi o boală, poate fi comportamentul neadecvat al celui de lângă noi care ne rănește adânc și ne luptăm să-l iertăm. IPS Anthony Bloom spunea odată că degeaba încă se întrebă unii oameni cum se pot mântui, căci răspunde Mântuitorul clar în parabolă de astăzi: **iertând!**

Datoria despre care ne vorbește Hristos astăzi, cred că are înțelesul de datoria de sine că nevoie sufletească, este și datoria către noi înșine, nu numai către Dumnezeu. Adesea stăm cu privirea către datoriile celorlalți față de noi, neglijăm adevărata datorie (nevoie) pe care o avem! **Ca să înveți să plătești, trebuie să înveți să primești; ca să înveți să primești, trebuie să vezi care este cel mai frumos mod de a plăti. Ca să înveți să iubești trebuie să te lași iubit, ca să ajungi să iubești așa cum ești iubit.**

Nu știu cât de bine este să împărțim lumea în păcătoși și dreți, dar cred și mărturisesc că oriunde îl poți vedea pe Dumnezeu. Chiar și acolo unde ceilalți nu-L văd. Este de ajuns să am dragoste, și-L vom vedea pe Dumnezeu atotprezent.

De multe ori pe pomelnicele cu numele celor trecuți în veșnicie am întâlnit adăugarea: "nespovedit, neîmpărtășit, fără lumânare." Nu m-am îndoit niciodată de puterea rugăciunii și ajutorul pe care-l oferim noi celor plecați din această viață, însă ar fi mai mântuitor să ne gândim cât de important este să înțelegem aceste cuvinte: nespovedit, neîmpărtășit, fără lumânare. Încerc să expun gândul avut.

Nespovedit. Dacă rămânem strict la înțelesul cuvântului, atunci într-adevăr sufletul respectiv din păcate nu a reușit să-și spele sufletul. Dacă-mi permiteți aș adăuga și altceva. Oare termenul "nespovedit" ar fi bine să-l interpretăm prin "neîmpăcat cu sine însuși și cu cei din jur, neiertand pe ceilalți și poate neiertandu-se nici pe sine, prin urmare: nevindecat?". "Iertarea este vindecare" spunea Pr. Galeriu, și astfel rănilor sufletești sunt incapacitatea să iertăm.

Dar cum putem ierta? Prin rugăciune! Am sentimentul că iertarea devine posibilă prin rugăciunea pe care o poți face pentru cel care te-a rănit. Doare și ustura la început, dar după aceea Harul lui Dumnezeu va fi cu tine, și astfel te vei tămădui. Această rugăciune este ca dezinfectantul pe rană, ustura la început, dar curată și vindecă după aceea.

Neîmpărtășit. Am gândul că poate fi și nemărturisirea că Hristos este Mântuitorul meu. Rămân în frică, mă mărginesc la mintea mea fără să las sufletul să strige către Salvatorul său. Vreau să adaug totuși un cuvânt al Pr. Galeriu: **"Eu nu pot fi vindecat decât atunci când inima mea a devenit locașul iubirii lui Dumnezeu;** al iubirii Logosului, iubirea lui Hristos; Care Dumnezeu fiind, a luat chipul robului; și nu numai atât: Care, auziți, mi-a dat mie să mă hrănesc și cu cuvântul adevărului, dar și cu trupul Lui, că a zis: "De nu veți mânca Trupul Meu și nu veți bea Sângele Meu, nu veți avea viață întru voi". Asta însemna expresia iubirii supreme. Iubirea înseamnă, atunci, Împărtășanie. **Înțelesul iubirii este Împărtășania.** Împărtășirea din iubirea Dumnezeiască."

Fără lumânare. Să nu aveți impresia că ținerea lumânării mântuiește sau dă lumină. Dacă am ales să trăim în orbirea acestei lumi, în umbra păcatului ce murdărește haina sufletului (și în această parabolă se pomenește despre viclenie, "sluga vicleană" îl numește Hristos), și poate fără să vrem în deznădejdea pe care o cultivă grijile lumești trecătoare, la ce poate ajuta lumina acestei lumânări? **Dacă eu nu am ales Lumina lui Hristos să-mi lumineze calea, flacăra aceasta materială îmi va fi consolare lumească și nimic mai mult.**

Va veni clipa în care toți vom da socoteală că niște datornici, vom trăi momentul în care datoria ne va fi iertată, **iar singurul lucru care ne va mântui va fi iertarea din inima.** Inima dă viață corpului, dă sentiment rugăciunii, dă impulsul mântuitor. Ajută-ne Doamne să vedem iubirea! Ajută-ne Doamne să privim cu dragoste!

Să nu uităm: Să fii pregătit ca și cum ai pleca în clipa asta. Dar să ostenești ca și cum ai trăi o veșnicie! Și trăiești o veșnicie. În orice clipă să te simți: În ce te vei fi aflat, în aceea vei fi judecat. În nădejdea în Iisus Hristos Domnul vieții, Domnul iubirii, Domnul mântuirii, Domnul luminii de veci. AMIN.

Pr. Constantin Galeriu -
www.crestinortodox.ro

Marți, 25 august – Sf.Apostol Tit;
Miercuri, 26 august – Sf.Mc.Adrian și Natalia;
Joi, 27 august – Sf.Cuv.Pimen cel Mare; Sf.Mc.Fanurie;
Vineri, 28 august – Sf.Cuv.Moise Etiopianul; Dreptul Iezechia; Sf.Ana proorocița;
Sâmbătă, 29 august – Tăierea capului Sf.Ioan Botezătorul;
Duminică, 30 august – Sf.Ier.Varlaam, Mitropolitul Moldovei și Sf.Cuv.Ioan de la Râsca;

Joi, 27 august – Sfântul Cuvios Pimen cel Mare s-a născut în jurul anului 340, în Egipt. S-a retras în pustiu împreună cu cei șapte frați ai săi. După multe nevoițe, ajunge unul din marii părinți ai pustiei Sketis. A fost îndrumător duhovnicesc pentru mulți Părinți și sihaștri din Egipt și din Tebaida. Darul discernământului reiese din toate rostirile sale, sau întâmplările referitoare la viața și trăirea lui. A murit la vârsta de 110 ani, după anul 450.

Zis-a avva Pimen: Mai mare decât această dragoste nu este cu puțință să afle cineva, decât să-și pună sufletul pentru aproapele său. De va auzi cineva un cuvânt rău, adică de mâhnire, putând și el să zică asemenea și se va lupta să nu-l zică, sau de i se va face strimbatate și va suferi și nu va răsplăti, unul ca acesta își pune sufletul său pentru aproapele său.

Vineri, 28 august – Sf.Cuv.Moise Etiopianul (+405) - “Harapul” negru ca tăciunele și la piele și la suflet a fost un tâlhar și un ucigaș înfricoșător care s-a ascuns de frică într-o mănăstire. În timp – un timp al pocăinței minunate – dată fiind viața sa anterioară și motivul imediat al “intrării” în mănăstire, Avva Moise a devenit unul din cei mai mari Sfinți ai Pustiei, Sfinți ai Patericului. Un “Harap” care, prin harul Duhului Sfânt a devenit la suflet mai alb decât zăpada...

Un frate odată a greșit în Schit și făcându-se adunare pentru judecată, a trimis către avva Moise, dar el nu voia să vină. Deci a trimis către dansul preotul zicând: vino, că te așteaptă norodul! Atunci, el sculându-se, a venit și luând o coșniță găuriță și umplând-o cu nisip, o purta. Iar ei ieșind în întâmpinarea lui, i-au zis: ce este aceasta, părinte? Zis-a lor bătrânul: păcatele mele sunt înapoia mea curgând jos și eu nu le văd dar am venit astăzi să judec păcatele străine. Și ei auzind, n-au grăit nimic fratelui care greșise, ci l-au iertat.

Sâmbătă, 29 august – Capul Sfântului Ioan Botezătorul, după o peregrinare și mai multe aflări miraculoase, a ajuns în două părți. **Partea occipitală** se află la Moscheia Omeiazilor din Damasc iar **partea frontală** la Catedrala din Amiens, Franța. De fapt, atunci când în secolul 5 a fost mutat Capul Sfântului la Constantinopol de la Emesa, o parte a rămas la Emesa. Acea parte este acum la Damasc, iar cealaltă care a plecat la Constantinopol, se află acum la Amiens, furat de la Constantinopol de cruciați.

Dacă ai dat lucrul tău în folosință și i-ai primit înapoi stricat, nu cere despăgubiri. Dacă ții prea mult la lucrul tău, nu-l da. Lucrurile se strica mai devreme sau mai târziu, oricum. Oferă din prisosul tău, și nu vei avea motiv să ceri înapoi. **Dacă inima ta nu este destul de mare încît să poți da din ce ai, nu da și fii liniștit.** Decît să începi ca un om milostiv și să sfirșești prin a fi chițibușar, mai bine fii cumpătat.

Inima mare se dobîndește prin educație. **Invață să nu te lipești de lucruri, ca să poți vedea mai bine oamenii.** Lucrurile au fost făcute de oameni pentru oameni. **Dacă prietenul tău ți-a stricat un lucru, nu fi tu cel care strică o prietenie, îți este de ajuns părerea lui de rău.**

Bărbatul care numără pagubele mărunte își pierde puterea și așezarea.

Dacă cineva te-a nedreptățit într-o afacere, desparte-te de el și nu căuta despăgubiri... **Invață să vezi oamenii care te pot nedreptăți înainte ea ei să o facă.** Dacă ai știut că cineva nu lucrează cinstit și te-ai înhămat cu el în afaceri, așteaptă-te la ziua în care vei ajunge la împărțeli și despăgubiri.

Nu da unealta de lucru celui care nu știe să lucreze cu ea, căci dacă ți-o strică tu ești vinovat. Înainte de a da cuiva o unealtă sau lucru, invață-l să se folosească de ele. **Nu da unealta celui care aleargă după cîștig ușor,** unul ca acesta îți nesocotește munca și nu învață meserie. Omul care îți nesocotește lucrul te nesocotește pe tine. Leneșului toate lucrurile îi par ușoare, de aceea va strica tot de ce se apucă.

Mai de preț este un copil care strică o unealtă din dorința de a face ceva, decît un adult care nu face lucrarea de frică să nu-și strice unealta. Din tot ce ai să dai doar ceea ce poți da fără să ceri înapoi, altfel îți vei face pricini de tulburare ... Pr.Savatie Bastovoi

Anunț: Duminică, 30 august 2020, după Sf.Liturghie, facem pomenirea de 16 ani, cu parastas, părintelui Aurel Samoilă. Dumnezeu să-l odihnească în pace!

Programul săptămânii 23 august – 30 august 2020

Duminică	8 – 12	- Sf.Liturghie (Pilda datornicului nemilostiv) – Pr.Dragoș
	18 - 19	- Paraclisul Maicii Domnului – Pr.Dragoș
Luni	18 - 19	- Acatistul Sf.Arhangheli – Pr.Dragoș
Marți		
Miercuri	9 – 10	- Sfințirea mică a apei – Pr.Dragoș
Joi		
Vineri	9 - 11	- Taina Sf.MASLU
	18 - 20	- Vecernia și acatistul Sf.Ioan Botezătorul – Pr.Dragoș
Sâmbătă	8 - 12	- Sf.Liturghie (Tăierea capului Sf.Ioan Botezătorul) și pomenirea celor adormiți - Pr.Dragoș
	18 - 19	- Vecernia Duminicii a XI-a după Rusalii – Pr.Ticu
Duminică	8 – 12	- Sf.Liturghie (Tânărul bogat) și parastas pr.Aurel
	18 - 19	- Paraclisul Maicii Domnului – Pr.Ticu